Բ· ՏԱՐԻ ԹԻՒ 547 ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ 28 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 1885 (Ն· Տ·) 9 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1885 1 ՍԵՖԹԷՐ 1303

40 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՑԷ ԳՐՈՒԹԻՒՆ ՊԷՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ,
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Ղալաթիա, Նորատունկեան-խան

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

Les annonces sont reçues à l'EASTERN AGENCY
Karakeuy, Déirmén han

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ· Պոլսոյ համար Տարեկան գահերկան արձաթ 200
» » Վեցամսեայ » » 100
» » Երեամսեայ » » 50
Գաւառաց » եւ տերական
Թղթատարով՝ տարեկան » » 240
Գաւառաց համար եւ տերական
Թղթ ատարով՝ վեցամսեայ » » 120
Օտար երկիրներ, տարեկան ֆրանք 56
» » վեցամսեայ » 28
Դարձ գրկուած յայտնեայ ծանուցք Տնօրէնութեան վրայ է։
Խմբագրութեան գրկուած նամակ կամ գրութիւն ետ չդարձր։

ՈՒԱՆՈՒՑՄԱՆԵՐ ԿԸՆԴՈՒՆՈՒԻՒՆ
ԻԱԴԸՐՆ ԷՃԷՆԻ
Գորձակալութեան յԱԽՈՍԵ, Գարա-ւէյ, Տէյիրմէն-խան

Կ· ՊՈԼԻՍ
ՇԱԲԱԹ, 26 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱԶԳ· ԺՈՂՈՎՈՅ ՎԵՐՋԻՆ ՆԻՍՏԸ

Տարակոյս չունինք թէ օրինաւորութեան և բարեկարգութեան փափաքող ամէն ողջամիտ ազգայինք ցաւ ի սիրտ լսած կամ կարդացած են այն անկարգութեան պատմութիւնն, որուն տեսարան եղաւ Ազգ· ժողովոյ անցեալ ուրբաթի առաւր նիստն։

Ա֊յդ անկարգութիւն «ժողովրդեան» գործը չէր բնաւ։ Եղածը« ժողովրդական ցոյց մը» չէր ամենեւին։ Մեծագոյն մասն իբր 200 ունկնդրաց, որք եկած էին՝ դնելոց նստի մէջ՝ երուսաղէմի նոր Պատրիարքի մ'ընտրութեան պէս կարի հազուագէպ և հանդիսաւոր գործոյ մը տեսնելու օրինաւոր հետաքրքրութեամբ, լռին էր և հանդարտ։ Հանրագիր մը զոր կ'ուզուէր մատուցանել ժողովոյ Դիւանին, կը վերաբերէր՝ ո՛չ թէ կաթողիկոսական հաստատութեան՝ այլ Ղալաթիոյ Թաղային Ցանձնաժողովոյն։ Բուն դերակատարներն, անկարգութեան հեղինակներն, էին երեք կամ չորս հանրածանօթ դատարկապորտ անձինք, պղտոր ջրոյ մէջ ձուկ որսալու հետամուտ մի քանի բախտախնդիրք, յաճախորդ չունեցող գրբաւաճառներ, կամ բաժանորդ չունեցող խմբագիրներ և կամ խմբագիրցուներ, որք դպրոցէ փախած քանի մը տղայք և գործէ հանուած մէկ երկու գրաչարներ բերած, կը թեւարգերին զանոնք այսպէս կամ այնպէս աղաղակելու։ Եթէ եկեղեցւոյ մը մէկ և Ազգ· ժողովոյ նստի մը միջոցին տեղի ունեցած անկարգութիւն մը ինքնին յոյժ ցաւալի եղելութիւն մը չլիներ, չատ հետաքրքրաշարժ պիտի լիներ դիտել թատերական տեսարան մը, ուր մի քանի սուլիչներ, տասնի չափ տղայոց եռաւ կանգնած, «կամ ողիկոսը չե՛նք ուզեր» պոռալու կը յորդորէին զանոնք, և տղայքն ալ, ի բնէ զուարճասէր, ձեռ աղելով կը կատարէին այս պատուէրն։ Ուրիշներ խնդիր ունէին Ղալաթիոյ Թաղ· Ցանձնաժողովոյն մատակարարութեան հետ, որոյ Տեղեկագիրն, ինչպէս անցեալ օր ցուցուցինք, Ղալաթիոյ կարծեցեալ թաղեցւոց անցպատ յայտնութիւններ ու ծանօթութիւններ կը պարունակէ։ Ցանձնաժողովին դէմ բացագանչողները խառնուելով կաթողիկոսական չնծաղ ցոյցին հետ, ժխոր մը կը կազմէին, զոր Մակար Սրբազանի կաթողիկոսութեան դէմ «ժողովրդական ցոյց» անուանել կարենալու համար, մարդ կորուսած պէտք է լինի ո՛չ միայն դատողութեան կարողութիւնն, այլ նաև ամօթոյ զգացումն։

Ազգ· ժողովոյ պատիւն ու արժանապատուութիւնն և խորհրդակցութեանց ու որոշմանց ազատութիւնը խաղալիկ պէտք չէ լինին քանի մը բախտախնդիրներու, որք միամիտներ կրնան գրգռել այնպիսի խայտառակութեան տեսարաններ նորոգելու համար։ Ազգ· Վարչութեան իրաւունքն ու պարտքն է ամէն հարկաւոր միջոցները ձեռք առնուլ՝ Ազգ· ժողովոյն տալու համար իւր պատկառելի դիրքը, և գիւրաւ ամբոխի մը ճնշումէն զերծ կացուցանելու համար զայն։ Եթէ ոմն ազգային չրջանակի մէջ ձեռք առնուած միջոցք չբաւեն, Վարչութիւնը բնաւ խղճահարութիւն պէտք չէ ունենայ քաղաքական զօրութեան դիմելու։ Ազգ· ժողովը կայ ու կը գործէ Պետական Օրէնքի մը հակառակ կը գործեն, և Պետութեան անկ է յարգել տալ իւր Օրէնք, ամէն անգամ որ խռովայոյզ լրկ հայրական և բարեկամական խորհրդով չգան յ'ղգաստութիւն և օրինաւորութիւն։ Պէտք է գիտնալ թէ մեր ազգային իշխանութեանց սուկ բարոյական ոյժ մ'ունենալն ո՛չ մէկու իրաւունք կուտայ անպատիժ անարգելու զայն խայտառակ ցոյցերով։ Հայ ազգին քաղաքական իշխանութիւնը կայ։ Կառավարութեան քաղաքական իշխանութիւնն է, և Ազգային Վարչութիւնն արտօնեալ է և միանգամայն պարտաւորեալ՝ ինքզինք յարգել տալու համար դիմել այդ քաղաքական իշխանութեան։ Ուստի, տարակոյս չունինք բնաւ թէ Ազգ· ժողովոյ առաջիկայ նիստն ամենայն բարեկարգութեամբ կատարուելու համար, պէտք եղած նախահոգ միջոցք պիտի ձեռնարկուին ամենայն կանոնաւորութեամբ և անաչառութեամբ։

* * *

Բայց, դժբախտաբար, Ազգ· ժողովին երբեմն պաշտպանութեան կը կարօտի ո՛չ միայն արտաքին ճնշման, այլ նոյն իսկ իւր մէկ աննշան և կռւասէր փոքրամասնութեան հնարքներուն դէմ, որ «ժողովրդականութիւն» որսալու յուսով, կամ աւելի ստորին յոյսերով, խիղճ չըներ Ազգ· ժողովը ժամավաճառ ընել և մեծամասնութեան ըթին խըլեզուլ՝ փղոյն խնդրոյ համար միջադէպներ և ազմուկներ յարուցանելով, և Աբեւմտեան Եւրոպիոյ ծայրայեղ Ռամկավարականաց և կարմիր Արմատականաց ժամն խայտառակութիւններն ընդօրինակելով։ Ազգ· ժողովոյ մեծամասնութիւնը կը զգուշացնենք այս խռովայոյզ խմբակին մէջ քնոյացութեանց դէմ։ Ներկայ կաթողիկոսական խնդրոյն մէջ չատ որոշ կ'երեւին նոցա գիմագրական հնարքները։ Փոքրամասնութեան անդամք այսօր ի լուր ամենեցուն կը յանդգնին խօսիլ սապէս. «Դիտեմք որ, եթէ գործք քուէի ժողովի, Մակար Սրբազանին կաթողիկոսութիւնը պիտի հաստատուի։ Գիտեմք որ, քուէարկութեան մէջ, մեր 15 հոգի պիտի մնանք, և եթէ 80 երեսփոխանք մնան ժամանակին, 60—65 քուէներ պիտի տրուին ի նպաստ ընդունելու Թեան Մակար կաթողիկոսին։ Բայց որոշած ենք գործք քուէարկութեան չժողուլ։ Ամէն միջոց ի գործ պիտի գնենք Ազգ· ժողովը ժամավաճառ ընելու, և Մակարի կաթողիկոսութեան ժամանակ չտալու։ Մենք կ'ուզենք որ Մակար Սրբազան կաթողիկոս մնայ, և ինքն ալ ժողովոյ ներքեն կ'աջակցի իւր ազմուկներով ու չխոհութեամբ։ Կը կրկնենք։ Ազգ· ժողովոյ մեծամասնութիւնը պարտի արթնութեամբ հսկել իւր ծոցին մէջ իսկ պարունակած խռովայոյզ մէկ տարրին մանրնայնութեանց վրայ։ Ա֊յդ տարր չպէտ չունի ժողովրդէն, որ թէ՛ ի Կ· Պոլիս և թէ՛ ի գաւառս, Մակար Սրբազանի կաթողիկոսութիւնն ընդունելու կողմն է որոշապէս։ Բայց չունի Ազգ· կեդր· վարչութիւնէն, որոյ թէ՛ Կրօն· և թէ՛ Բազ· ժողովներն զՄակար կանոնական ճանչելու ժամ կարծիք չպէտ չունին Ազգ· ներկայ ընդհանուր ժողովին 5–6 չարամիներ խաղցնելու համար լու միջոց մ'ըրաւ, և որ սակայն վերջապէս իւր անդամից երեք չորրորդին մեծամասնութեամբ ընդունելու թեան որոշում տուած է։ Ա֊յդ խմբակ յուսահատած է նաև հրապարակային վիճաբանութենէն, յորում մեր գործն կատարեալ փաստերուն ի՛նչ արժէք ունենալն արդէն հակառակ ողջամիտ հատարատ կութիւնն։ Հետեւապէս, ամէն օրինական միջոցներէ յուսահատ, այդ վարքամանութիւն օրինական պատրուակ կոյ ներքեւ ազօրինութեան մէջ մտան կ'երազէ յաղողութիւն, կամ գէթ վերջնական պարտութեան օրաձգումն։ Ազգ· ժողովոյ ողջամիտ մեծամասնութիւնն արդեօք պիտի հանդուրժէ երկար ատեն խաղալիկ լինել իւր մէկ անչնչան փոքրամասնութեան քմահաճոյից ու ինքնասիրութեան։—Ա֊յդ իսկ է ահա խնդիրը։

Մատչիւ չենք պահանջեր որ խորհրդարանական ժողովոյ մը մէջ մեծամասնութիւնը բռնաբարէ փոքրամասնութեան կարծեաց արտայայտման ազատութիւնը։ Բայց եթէ մեծամասնութեան մը բռնապետութիւնն անարդարանալի է, փոքրամասնութեան մը բռնապետութիւնը թէ՛ անարդարանալի և թէ՛ անհանդուրժելի է անչուշտ։ Եւ սակայն մեր Ազգ· ժողովոյ մէջ փոքրամասնութիւն մը կը յաւակնի բռնապետ դեր մ'առնուլ մեծամասնութեան դէմ, և այս վիճակ թէ՛ վտանգաւոր և թէ ազգավնաս կ'երեւի մեզ։ Ֆրանսայի և Խրտագիոյ կարմիր Արմատականաց խորհրդարանական սովորութիւնները մեր մէջ մուծանել ուզող քանի մը գաստիարակներ և նախկին վարժապետներ պարտին յուշ ածել թէ ինչպիսի երկրի մը և ինչպիսի ժողովրդի մը մէջ կ'ապրին։ Շատ կը վախնանք թէ, իրենց անխոհեմութեամբ և անխոհեմագոյն քայլերութեամբ զոր կուտան ագէտ և դիւրախոբ ամբոխի մը օրինազանցութեանց, կրնան բարձրագոյն ուշադրութիւն հրաւիրել սովորաբար հանդարտարարոյ և խաղաղասէր ժողովրդի մը գործոց մէջ խռովութիւն ածող տարրերուն և պատճառներուն վրայ։ Շատ կը վախնանք թէ, այնպիսիք Ազգ· ժողովը կրնան վերածել ռամկավարական ժողովոյի մը, ուստից խոյս տան արժանապատուութեան զգացում եւ պատուութեան հանդամանք կրող ամէն ողջամիտ և ծանրարարոյ ազգայիններն։ Արդէն այս ուղղութեամբ ձեռք բերած են նշանակելի յաջողութիւններ, որք սուագիս նախանձելի չեն բնաւ։ Շատ կը վախնանք, ի վերջոյ, թէ նախկին Ամիրայական քմահաճոյից տեղ, որոց դարման տանելու յուսոյն էր որ Ազգը Սահմանադրութիւն մը ստացաւ, այդ տաքգլուխ և ինքնահաւան երեսփոխաններ կրնան Անվարտիներու (Սահ֊փ֊ըզ) քմահաճ կառավարութիւն մը հաստատել, որ Ամիրայական վարչութենէն աւելի ապառաժ լինի Ազգին։

* * *

Ա֊յս ապօրէն և ազգավնաս ձգտումները չանչահալ բառնալ և Ազգ· ժողովոյ պատուէն ու հեղինակութիւնը վեր բռնել ժողովոյն մեծամասնութեան ձեռքն է։ Մեծամասնութիւնն Ազգին մեծ կ'ակնկալէ որ այն օր իւր բոլոր երեսփոխանք բարեհաճութիւն ունենան մի քանի ժամեր զոհելու՝ ի կատարումն իրենց նուիրական պարտաւորութեանց, Ազգին և եկեղեցւոյն համար ճշմարտապէս կենսական կարեւորութիւն ունեցող խնդրոյ մը մէջ։

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱԼՔԱՆՆԱՆ ԱԶԳՈՒԹԵԱՆՑ ԽՆԴԻՐՆ

«Երեւելի Պուլկար մը» հետեւեալ յայտարարութիւնն ըրած է Բուկրեշի Բոլկեֆեդոնին լրագրոյն Խմբագրութեան, յորմէ կը քաղէ Իպքալ Լեւեղես·

«Արեւելեան Բումելիի Պատգամաւորութեան Զարէն նպաստաւոր ընդունելութիւն մը գտնելուն հակառակ, իրողութիւն մ'է թէ, ռուս կառավարութեան ազդեցութեան չնորհիւ, իրաց առջի վիճակին վերահաստատումէ պիտի լինի Դեսպանախորհրդոյ բանակցութեանց հիմը։ Պուլկարիոյ կառավարութիւնն, և հաւանօրէն նաեւ Արեւ. Բումելիի ժողովրդը, պիտի հնազանդին Դեսպանախորհրդոյ որոշման, իրենց երկիրը չենթարկելու համար օտար զրաւման մը վտանգաց, որ ի վերջոյ ռուսական գրաւում մը կրնայ լինել։ Բայց Արեւ. Բումելիցիք պիտի հնազանդին ինչպէս Լեհերն հնազանդած էին ժամանակաւ։ Ցայտնի ապստամբութիւններ չպիտի յարուցանեն, այլ գաւադրութիւններ պիտի բնեն, և բարեկարգութիւն ու խաղաղութիւն ո՛չ եւս պիտի վերադառնան յԱրեւ. Բումելի։

«Ռուսիոյ յոյսն այն է որ Պուլկարը եւ Սերբը, զգալով թէ առանց Ռուսիոյ օգնութեան ոչինչ պիտի ստանան երբեք, նորա գիրկը նետուին յօժարակամ։ Այս յոյս ստուգիւ ի դերեւ պիտի ելնէ, ինչպէս նաեւ Միլան Թագաւորն և Ալէքսանդր Իշխանը գահազուրկ ընելու ակնկալութիւնը։ Սերպ ժողովուրդն իւր թագաւորը պատասխանատու չպիտի բռնէ Եւրոպոյ և մանաւանդ Ռուսիոյ ճնշման տեղի տալուն համար, և Ալէքսանդր Իշխանն, որ պուլկար ժողովրդեան բարեյօժար և գործունեայ կառավարչ մը դերը միայն ի գործ դրաւ, եւս քան զեւս սիրելի պիտի լինի պուլկար ժողովրդեան քանի որ հալածուի Ռուսիոյ կողմէ։ Պուլկարք կը հասկնան թէ Միութիւն առանց Ռուսիոյ գէշաբար պիտի լինի, և թէ Ռուսիոյ հաճութեամբ կատարուած Միութիւն մը պուլկարական չպիտի լինի, այլ ռուսական։ Ուստի, հաւանականաբար, Պուլկարք փոքր բայց ազատ և անկախ երկու պուլկար երկրաց գոյութիւնը նախատեսած պիտի համարին մեծ Պուլկարիոյ մը կազմութենէն, որ կատարեալ ռուսական եղանակաւ և Ռուսերու ձեռօք։

«Ինչ որ Պուլկարք կ'ակնկալեն Եւրոպիոյ բարեհոգութենէն և իմաստութենէն՝ Արեւ. Բումելիի անհնարին և անգործադրելի կազմական կանոնագրոյն բարեփոխումն է, և Արեւ. Բումելիի համար Ընդհանուր Կառավարչի մը անուանումն, որ իշխանութիւնը ժողովրդեան համար նուաստացուցմ մը չլինի, այլ վստահութիւն ներշնչէ և բարւոք վարչութեան երաշխաւորութիւն ընծայէ։ Կազմական Կանոնագրին և Ընդհանուր Կառավարչի ընտրութեան վերաբերեալ հարցերն ալ, ըստ Ֆրէնէի դիտմամբ։

—Ո՛չ, պարոն, պատասխանեց տիկին կոմսուհին պաղ կերպիւ։ Ես առանձին եմ, և երբեմն ճանճրոյթ կ'ղգամ։ Պ· Թէրկովից դիտէ զայս, և գրեթէ ամէն օր կուգայ կ'ընկերակցի ինձ։ Այս պատճառաւ չեմ կըրնար ես ալ այժմ մինակ թողուլ զայն։ Ի վերատեսութիւն ուրեմն, պարոններ ... կամ միաք բարեաւ, եղբայացուց օտարուհին ոտքի վրայ ելնելով ա֊յնպիսի կամակատութեամբ, որ Ֆրէնէի չհամարձակեցաւ արգելուլ զայն և թողուց որ մեկնի։

Տիկինն անցաւ պատշգամէն՝ առանց մէկու մը նայելու, և մուտ ներքանցքին մէջ ուր կը յանդիպ սանդուղք։

Ծէմազաբ անոր երթալուն կ'սպասէր, որպէս զի բանար բերանը։

—Ինձ հետ գժտելու երդո՞մ ըրած ես, ըսաւ բարկացայտ աչօք։

—Ինչո՞ւ համար, հարցուց Ալֆրէտ պատգամաւոր։ գեղանի տիկնոջ մը սիրտը գրաւելու ուղելո՞ւս համար ... վասն զի, դուս ալ չես կրնար ժխտել, չատ գեղեցիկ է։

—Լ՜ըն, որո՞ւ հոգ, տարփուհի ըրէ քեզ զայն, եթէ կ'ուզես. բայց իմ և ալտոց գործերը մի՛ պատուհաս անոր։

—Լա՜ւ, քու և օրիորդ Մոնիսթրոլի խօսքն ընելո՞ւս համար կը նեղանաս։ Ինչ ջնաս կայ։ Քեզ չճանչեր. և հաւանաբար երբէք չպիտի հանդիպի այն աղջկան, որում այնչափ կը համակիրես։ Կոմսուհին Փարիզ եկած է զբաղանալու և ոչ թէ իրեն չվերաբերող պատմութեան մը խառնուելու։

—Կը հաւատաս ուրեմն թէ ճշմարիտ կոմսուհի՞ մ'է այդ կին։ Սուտիւ, չատ ապանակ ես։

—Ո՛չ կարծածիդ չափ։ Կոմսուհի է կամ ո՛չ, փոյթ չէ ինձ, այլ ես անոր անձին իմ ճաշակիս չատոր կը գտնեմ, և չատ զրօսագիչ կապակցութիւն մը կ'ընդնդարեմ ... ։ Օ տարուհի՛ս կուգան իմ գործիս ... մանաւանդ արտասոյնները ... մարդ փոփոխութիւն կը կրէ, և բնաւ չգռնուիր։ Այսօր հետ կրնամ վեց չորաթ կենակցիլ, և երբոր Հունգարիա վերադառնայ, կը բաժնուիմ իրմէ։

—Միարդ գործէդ չատ ուժէի հեռին կրնայ տանիլ քեզ։ Այդ արարած ամենադէշ տեսակին խեղդելի մ'է, և իւր Պ· Թէրկովիցն ալ իրմէ վար չինար։ Ես տեսայ զայն երբոր դու տխրասրտած կը քծնէիր գեղուհւոյն։ Պատգամին տակ կանգնած ակնարկներ կը փոխանակէիր անոր հետ։ Աներկրայ եմ որ տօնավաճառաց գողերուն պէս միաբանած են, և գեղեցիկ խաղեր սիրահարած քեզ եթէ յիմարաբար մտերմանայ այդ հինգ հետ։ Իմ հոգս չէ. գնա դլուխդ չախչախէ, եթէ կ'ուզես. բայց իմ անունս մի՛ արատաւորեր այդ անձանց առջեւ ...

—Անշուշտ ոչ ալ օրիորդ Մոնիսթրոլի անունն ... ։ Հաւանական է որ կոմսուհին երկուքն ալ պահած չէ միաքը, և անշուշտ չսպասեր վերստին տեսնել զքեզ, վասն զի սկիզբէն մինչեւ վերջն անհաղոյ բաներ միայն ըսիր ըրեն։

—Պէտք եղածին չափ չըսի։ Այդ կին, ո՛րչափ քեզ հաղոյ, այնչափ անհաղոյ է ինձ, և այսչափը կը բաւէ։ Ես նախազգուշացայ ճանչելոյ կամ չճանչելու խնդրոյն վրայ։ Այդ դանդակ նստին բարեկարգութիւնն ապահովելու համար ամէն միջոցներ ձեռք պիտի առնուին, և Ազգին իրաւամբ կ'ակնկալէ որ այն օր իւր բոլոր երեսփոխանք բարեհաճութիւն ունենան մի քանի ժամեր զոհելու՝ ի կատարումն իրենց նուիրական պարտաւորութեանց, Ազգին և եկեղեցւոյն համար ճշմարտապէս կենսական կարեւորութիւն ունեցող խնդրոյ մը մէջ։

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱԼՔԱՆՆԱՆ ԱԶԳՈՒԹԵԱՆՑ ԽՆԴԻՐՆ

«Երեւելի Պուլկար մը» հետեւեալ յայտարարութիւնն ըրած է Բուկրեշի Բոլկեֆեդոնին լրագրոյն Խմբագրութեան, յորմէ կը քաղէ Իպքալ Լեւեղես·

«Արեւելեան Բումելիի Պատգամաւորութեան Զարէն նպաստաւոր ընդունելութիւն մը գտնելուն հակառակ, իրողութիւն մ'է թէ, ռուս կառավարութեան ազդեցութեան չնորհիւ, իրաց առջի վիճակին վերահաստատումէ պիտի լինի Դեսպանախորհրդոյ բանակցութեանց հիմը։ Պուլկարիոյ կառավարութիւնն, և հաւանօրէն նաեւ Արեւ. Բումելիի ժողովրդը, պիտի հնազանդին Դեսպանախորհրդոյ որոշման, իրենց երկիրը չենթարկելու համար օտար զրաւման մը վտանգաց, որ ի վերջոյ ռուսական գրաւում մը կրնայ լինել։ Բայց Արեւ. Բումելիցիք պիտի հնազանդին ինչպէս Լեհերն հնազանդած էին ժամանակաւ։ Ցայտնի ապստամբութիւններ չպիտի յարուցանեն, այլ գաւադրութիւններ պիտի բնեն, և բարեկարգութիւն ու խաղաղութիւն ո՛չ եւս պիտի վերադառնան յԱրեւ. Բումելի։

«Ռուսիոյ յոյսն այն է որ Պուլկարը եւ Սերբը, զգալով թէ առանց Ռուսիոյ օգնութեան ոչինչ պիտի ստանան երբեք, նորա գիրկը նետուին յօժարակամ։ Այս յոյս ստուգիւ ի դերեւ պիտի ելնէ, ինչպէս նաեւ Միլան Թագաւորն և Ալէքսանդր Իշխանը գահազուրկ ընելու ակնկալութիւնը։ Սերպ ժողովուրդն իւր թագաւորը պատասխանատու չպիտի բռնէ Եւրոպոյ և մանաւանդ Ռուսիոյ ճնշման տեղի տալուն համար, և Ալէքսանդր Իշխանն, որ պուլկար ժողովրդեան բարեյօժար և գործունեայ կառավարչ մը դերը միայն ի գործ դրաւ, եւս քան զեւս սիրելի պիտի լինի պուլկար ժողովրդեան քանի որ հալածուի Ռուսիոյ կողմէ։ Պուլկարք կը հասկնան թէ Միութիւն առանց Ռուսիոյ գէշաբար պիտի լինի, և թէ Ռուսիոյ հաճութեամբ կատարուած Միութիւն մը պուլկարական չպիտի լինի, այլ ռուսական։ Ուստի, հաւանականաբար, Պուլկարք փոքր բայց ազատ և անկախ երկու պուլկար երկրաց գոյութիւնը նախատեսած պիտի համարին մեծ Պուլկարիոյ մը կազմութենէն, որ կատարեալ ռուսական եղանակաւ և Ռուսերու ձեռօք։

Քանի որ Պուլկարք կ'ակնկալեն Եւրոպիոյ բարեհոգութենէն և իմաստութենէն՝ Արեւ. Բումելիի անհնարին և անգործադրելի կազմական կանոնագրոյն բարեփոխումն է, և Արեւ. Բումելիի համար Ընդհանուր Կառավարչի մը անուանումն, որ իշխանութիւնը ժողովրդեան համար նուաստացուցմ մը չլինի, այլ վստահութիւն ներշնչէ և բարւոք վարչութեան երաշխաւորութիւն ընծայէ։ Կազմական Կանոնագրին և Ընդհանուր Կառավարչի ընտրութեան վերաբերեալ հարցերն ալ, ըստ Ֆրէնէի դիտմամբ։

—Ո՛չ, պարոն, պատասխանեց տիկին կոմսուհին պաղ կերպիւ։ Ես առանձին եմ, և երբեմն ճանճրոյթ կ'ղգամ։ Պ· Թէրկովից դիտէ զայս, և գրեթէ ամէն օր կուգայ կ'ընկերակցի ինձ։ Այս պատճառաւ չեմ կըրնար ես ալ այժմ մինակ թողուլ զայն։ Ի վերատեսութիւն ուրեմն, պարոններ ... կամ միաք բարեաւ, եղբայացուց օտարուհին ոտքի վրայ ելնելով ա֊յնպիսի կամակատութեամբ, որ Ֆրէնէի չհամարձակեցաւ արգելուլ զայն և թողուց որ մեկնի։

Տիկինն անցաւ պատշգամէն՝ առանց մէկու մը նայելու, և մուտ ներքանցքին մէջ ուր կը յանդիպ սանդուղք։

Ծէմազաբ անոր երթալուն կ'սպասէր, որպէս զի բանար բերանը։

—Ինձ հետ գժտելու երդո՞մ ըրած ես, ըսաւ բարկացայտ աչօք։

—Ինչո՞ւ համար, հարցուց Ալֆրէտ պատգամաւոր։ գեղանի տիկնոջ մը սիրտը գրաւելու ուղելո՞ւս համար ... վասն զի, դուս ալ չես կրնար ժխտել, չատ գեղեցիկ է։

—Լ՜ըն, որո՞ւ հոգ, տարփուհի ըրէ քեզ զայն, եթէ կ'ուզես. բայց իմ և ալտոց գործերը մի՛ պատուհաս անոր։

—Լա՜ւ, քու և օրիորդ Մոնիսթրոլի խօսքն ընելո՞ւս համար կը նեղանաս։ Ինչ ջնաս կայ։ Քեզ չճանչեր. և հաւանաբար երբէք չպիտի հանդիպի այն աղջկան, որում այնչափ կը համակիրես։ Կոմսուհին Փարիզ եկած է զբաղանալու և ոչ թէ իրեն չվերաբերող պատմութեան մը խառնուելու։

—Կը հաւատաս ուրեմն թէ ճշմարիտ կոմսուհի՞ մ'է այդ կին։ Սուտիւ, չատ ապանակ ես։

—Ո՛չ կարծածիդ չափ։ Կոմսուհի է կամ ո՛չ, փոյթ չէ ինձ, այլ ես անոր անձին իմ ճաշակիս չատոր կը գտնեմ, և չատ զրօսագիչ կապակցութիւն մը կ'ընդնդարեմ ... ։ Օ տարուհի՛ս կուգան իմ գործիս ... մանաւանդ արտասոյնները ... մարդ փոփոխութիւն կը կրէ, և բնաւ չգռնուիր։ Այսօր հետ կրնամ վեց չորաթ կենակցիլ, և երբոր Հունգարիա վերադառնայ, կը բաժնուիմ իրմէ։

—Միարդ գործէդ չատ ուժէի հեռին կրնայ տանիլ քեզ։ Այդ արարած ամենադէշ տեսակին խեղդելի մ'է, և իւր Պ· Թէրկովիցն ալ իրմէ վար չինար։ Ես տեսայ զայն երբոր դու տխրասրտած կը քծնէիր գեղուհւոյն։ Պատգամին տակ կանգնած ակնարկներ կը փոխանակէիր անոր հետ։ Աներկրայ եմ որ տօնավաճառաց գողերուն պէս միաբանած են, և գեղեցիկ խաղեր սիրահարած քեզ եթէ յիմարաբար մտերմանայ այդ հինգ հետ։ Իմ հոգս չէ. գնա դլուխդ չախչախէ, եթէ կ'ուզես. բայց իմ անունս մի՛ արատաւորեր այդ անձանց առջեւ ...

—Անշուշտ ոչ ալ օրիորդ Մոնիսթրոլի անունն ... ։ Հաւանական է որ կոմսուհին երկուքն ալ պահած չէ միաքը, և անշուշտ չսպասեր վերստին տեսնել զքեզ, վասն զի սկիզբէն մինչեւ վերջն անհաղոյ բաներ միայն ըսիր ըրեն։

—Պէտք եղածին չափ չըսի։ Այդ կին, ո՛րչափ քեզ հաղոյ, այնչափ անհաղոյ է ինձ, և այսչափը կը բաւէ։ Ես նախազգուշացայ ճանչելոյ կամ չճանչելու խնդրոյն վրայ։ Այդ դանդակ նստին բարեկարգութիւնն ապահովելու համար ամէն միջոցներ ձեռք պիտի առնուին, և Ազգին իրաւամբ կ'ակնկալէ որ այն օր իւր բոլոր երեսփոխանք բարեհաճութիւն ունենան մի քանի ժամեր զոհելու՝ ի կատարումն իրենց նուիրական պարտաւորութեանց, Ազգին և եկեղեցւոյն համար ճշմարտապէս կենսական կարեւորութիւն ունեցող խնդրոյ մը մէջ։

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ՖՈՐԹԻՒՆԷ ՏԻՒ ՊՈՒՆԱԿՈՊԷ

ՁԻԿ–ՁԱ.Կ

ԿԱՄ

ԿԵՌ–ԲՈՒԹԱՄԱՆ

Գ.

—Ձնշմարիտն ըսելով, ո՛չ, պատասխանեց օտարուհին։ Հայրենակիցս չեմկաս և այսուհետեւ անօգուտ է սպասել, վասն զի կ'սկսիմ հաւատալ թէ մոռցած է մեր ժամադրութիւնը։

—Բարեբաղդաբար. վասն զի եսատ եմ, կրնամ ծառայել ձեզ, սիրելի՛ տիկին, և կը խոստանամ նոր բաներ ցուցնել ձեզ, եթէ կը հաճիք վստահիլ ինձ։

—Ձեւմ գժմամիկը ... բայց պայմանաւ որ ձեր բարեկամն ալ ի միասին գանուի։

—Մի՛ յուսար զայդ, ըսաւ խնդուն ծիւլիէն։

—Պէտք է դաս, ըսաւ Ֆրէնէի, վասն զի այնպիսի տեղ մը պիտի տանիմ քեզ, ուր կարելի է հօրդ ընկերն սպանուիլ ոճրագործին հանդիպիս։ Եւ դու խօսք տուած ես օրիորդ Մոնիսթրոլի թէ այն սրիան գըտնելու համար պիտի օգնես իրեն։

—Ո՛վ է այդ օրիորդ Մոնիսթրոլն, հարցուց հանդարտութեամբ ինքնակոչ կոմսուհին։

—Դուստրն է այն հնարչին, որոյ վրայ խօսեցայ ձեզ պահ մ'առաջ, և որոյ եղբայրան մահը պատմած են ձեզ լրագիրք։ Ես հարեւանցի տեսած եմ զայն, և չեմ դիտեր թէ կրնա՞մ ճանչել՝ երբոր տեսնեմ, բայց ծէմազաբ բարեկամս յանձն կը տեսնէ զայն, և անձնուէր է նմա։

—Կ'աղաչեմ որ լռես ... ըսաւ ծիւլիէն բարկութեամբ։

—Մի՛ ժխտեք, պարո՛ն, այնպիսի զգացում մը, որ պատիւ կը բերէ ձեզ, ըսաւ աղնիւ օտարուհին։ Այդ աղջիկ կ'երեւի թէ թէ անոք և միտնակ է աշխարհի մէջ։ Ուստի բնական է որ համակրիք նմա, և եթէ առուգիւ կը խորհի իւր հօր վրէժն առնուլ ...

—Ուրիշ բան չխորհիր, գոչեց Ֆրէսնէ։

Եւ մինչ ծիւլիէն բերանը կը բանար որպէս զի լռութիւն առաջ, անագորոն չաղակրատն աւելցուց.

—Դու ըսիր ինձ։ Ըսիր նաեւ թէ երդում որած է որ եղեռնագործը բանդն սմանանութեան առնու ... և արդարև զենգիի մրցանակ մ'է օրիորդ Մոնիսթրոլ, որովհետեւ հօրն ըրած գիւտը միլիոններ պիտի բերէ։ Թերեւս ես ալ հետաքրքրութիւն մին լինէի, բայց այդ օրիորդ ցաւած պարտ է լինի ինձ դէմ ... ասկէ դատ, ես աւելի լաւ կրնամ գործածել ժամանակս։

Ֆրէսնէ, այս վերջին խօսքը չեշտելու համար, հրձիգ ակնարկ մը նետեց Հունգարուհւոյն, նա ալ քաղաքական ժպիտ մը պատասխանեց։

Ծիւլիէն կրակ կտրած էր, և վերջ տալու համար այս անհանգստացնող ծերեցնաց, քիչ մնաց որ յայտնապէս պիտի գրժտէր ինքնակոչ կոմսուհւոյն հետ և պիտի վռնտէր զայն, երբ վարի յարկէն օթեւանատեր մը զգուշաբար մտաենալով հարցուց.

—Կրնամ տիկինին տալ զայս տումակ, զոր պարոն մը յանձնեց ինձ բերել առ տիկինն կոմսուհին Լուկոսի։

—Տուէք, ըսաւ օտարուհին ձեռքն երկնցնելով։

Տանտէրն Ալֆրէտի քթին տակէն անցաւ, և տիկինը զայն տեսնելուն պէս գոչեց ։

—Ես քաջ գիտէի թէ Պ· Թէրկովից չէր դժտեր ասա է եղեր, գիս տեսեր է, և կ'աղաչէ որ իւր քով երթամ։

Ցետոյ օթեւանատէրն դառնալով ։

—Ըսէք այն պարոնին թէ կ'իջնեմ։

—Ինչ, պիտի բաժնուի՞ք մեզնէ, գոչեց Ֆրէնէի ։

—Ի մեծ ցաւ սրտիս, սիրելի՛ պարոն, բայց հարկադրեալ եմ։ Խօսք առած եմ հարենակցիս այս իրիկուան համար. և երբոր խոստանամ, կը՞ատարեմ։

—Մեզ անոր ներկայացուցէք այժմ, և ի միասին անցուենինք զայս երեկոյթ։

—Ցոյժ սրարալի կը լիներ, բայց կը թուի ինձ թէ պատշաճագոյն կը լինի ուրիշ աւուր մը մեզ ներկայացումն, իմ բնակարանիս մէջ, երբոր ձեզ ընդունելու բերկրութիւնն ունենամ։

—Կրանա֊Օթէլը կը բնակի ուրեմն ձեր տուն մը պատասխանեց։

—Ո՛չ, պարոն, պատասխանեց տիկին կոմսուհին պաղ կերպիւ։ ես առանձին եմ, և երբեմն ճանճ

ՀՈՄՍԻՍԻ ԱՐՎԵՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՈՄՍԻՍԻ ԱՐՎԵՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՈՄՍԻՍԻ ԱՐՎԵՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՈՄՍԻՍԻ ԱՐՎԵՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՈՄՍԻՍԻ ԱՐՎԵՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՈՄՍԻՍԻ ԱՐՎԵՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՈՄՍԻՍԻ ԱՐՎԵՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՈՄՍԻՍԻ ԱՐՎԵՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՈՄՍԻՍԻ ԱՐՎԵՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՈՄՍԻՍԻ ԱՐՎԵՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՈՄՍԻՍԻ ԱՐՎԵՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՈՄՍԻՍԻ ԱՐՎԵՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՈՄՍԻՍԻ ԱՐՎԵՍՏԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Ղ. ՊՈՒՅԱՃԵԱՆ

Ամսագիր գրականության, գիտության, քաղաքականության և տնտեսական հարցերի

Տարի Ե. — Հատոր Ե. — Թիվ 7

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

Ղ. ՊՈՒՅԱՃԵԱՆ

Ամսագիր գրականության, գիտության, քաղաքականության և տնտեսական հարցերի

Տարի Ե. — Հատոր Ե. — Թիվ 7

Բովանդակութիւն

Ս. Ա. Ալիշան — Ալիշանի նամակները Ղ. Պուճաճեանին. Ա

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՎԱՆԴ

Ս. ՅԵ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՄԻՆՉԵՒ ՎԵՐՆԱՅՆ ԴԱՏԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ

Ինչպէս ծանօթ է, վերջին տարիներս հայ տիկնայք եւ օրիորդներ մեծ ջանք եւ եռանդ ի գործ դրած են, որպէսզի Ս. Յարութեան Տաճարի մէջ ալ հայոց համար տեղ մը յատկացուի, ուր հայ ուխտաւորները կարենան հանգիստ առնել եւ ուխտի ընթացքին ալ ոտքերնին ցաւած ատեն նստիլ։ Ասոնց ջանքերը պսակուեցան յաջողութեամբ, եւ Ս. Գերեզմանին մօտ, Յունական Մեծ Եկեղեցւոյ դիմացի կողմը, հայերուն համար տեղ մը յատկացուեցաւ։ Ասոր վրայ Ս. Յարութեան Տաճարի Հայոց Հոգաբարձութիւնը ուզեց հոն շինել մեծ ու գեղեցիկ սենեակ մը, որ ամառ ատենները հայ ուխտաւորներուն ապաստան ըլլայ։ Ասոր համար ալ Հոգաբարձութիւնը հրաւիրեց Կ. Պոլսոյ հայ ճարտարապետներէն մէկը, որ շինութեան նախագիծ մը պատրաստէ։ Ասոնց մէջ ընտրուեցաւ Պարոն Գարեգին Թէքէեանի նախագիծը, որ ամենէն գեղեցիկն ու յարմարն էր։ Ասոր համեմատ ալ շինութիւնը սկսաւ եւ ամէն կողմէ յառաջդիմութեամբ կը կատարուէր։ Ներկայիս ալ գրեթէ վերջացած է, եւ ուխտաւորներ կրնան հոն հանգչիլ։ Ասոր համար ալ Հոգաբարձութիւնը հրաւիրեց Կ. Պոլսոյ հայ տիկնայք եւ օրիորդներ, որ ի ձեռ Գրիգոր Պէրպէրեանի, որ Երուսաղէմի մէջ Հայոց Պատրիարքարանին մէջ կը բնակի, ամէն տեսակ կահ-կարասի, սպասներ, սեղանի ծածկոցներ, պատկերներ եւ այլն ղրկեն։ Ասոնք ալ ամէն կողմէ ղրկուեցան, եւ ներկայիս ամէնքն ալ Երուսաղէմ հասած են։ Ասոնց մէջ կան նաեւ ոսկեզօծ ու արծաթեայ սպասներ, որոնք Ս. Յարութեան Տաճարի Հայոց Հոգաբարձութեան կողմէ նուիրուած են։ Ասոնց մէջ կան նաեւ ոսկեզօծ ու արծաթեայ սպասներ, որոնք Ս. Յարութեան Տաճարի Հայոց Հոգաբարձութեան կողմէ նուիրուած են։ Ասոնց մէջ կան նաեւ ոսկեզօծ ու արծաթեայ սպասներ, որոնք Ս. Յարութեան Տաճարի Հայոց Հոգաբարձութեան կողմէ նուիրուած են։

—Թարգմ., 6 նոյեմ.

ԲՆԱՒՏՈՒՈՂ ԵՒ ՈՂՋՈՒՆԵԼ

Ի. Ե. Տիրայր Ղազարեան Տ. Տ. Տիգրան Ա. Եպիսկոպոսի Ընտրութեան Ժամանակ Ընտրուած Ներկայացուցիչներուն Ուղղած Շրջաբերականը

Ընտրուած ներկայացուցիչներուն ուղղած շրջաբերականին մէջ կ՚ըսուի, որ Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռին վրայ ծանր պարտականութիւններ կը դրուին, որոնք կը պահանջեն, որ ան ունենայ ազգին ամբողջ վստահութիւնը։ Ասոնք են՝ ազգային միութեան ամրապնդումը, ազգային ներքին կեանքի կանոնաւորումը, ազգային դատերու ուղղութիւնը, ազգային ուսումնական գործերու հոգածութիւնը, ազգային հարստութեան պահպանութիւնը, ազգային ներկայացուցչութիւնը։ Ասոնք ամէնքն ալ կը պահանջեն, որ Մայր Աթոռը ունենայ ազգին ամբողջ վստահութիւնը։ Ասոնք են՝ ազգային միութեան ամրապնդումը, ազգային ներքին կեանքի կանոնաւորումը, ազգային դատերու ուղղութիւնը, ազգային ուսումնական գործերու հոգածութիւնը, ազգային հարստութեան պահպանութիւնը, ազգային ներկայացուցչութիւնը։ Ասոնք ամէնքն ալ կը պահանջեն, որ Մայր Աթոռը ունենայ ազգին ամբողջ վստահութիւնը։

—Թարգմ., 5 նոյեմ.

ԱՐԵՒԱԾԱԳՈՒՆԵԱՅ ՀԱՅՈՑ ՄԱՍԻՆ

Ֆրանսացի Ականաւոր Գրագէտ Լ. Վեյոյի Կարծիքը Հայոց Մասին

Ֆրանսացի ականաւոր գրագէտ Լ. Վեյո, որ ի միջի այլոց Ֆրանսական Մամուլի Մեծ Դէմքերէն մին է, Ֆրանսական Մամուլի Ընկերութեան Ներկայացուցիչներուն հետ Ամերիկա կ՚երթայ։ Ան Ամերիկա երթալէ առաջ Ֆրանսական Մամուլի Ընկերութեան Ներկայացուցիչներուն հետ Ամերիկա կ՚երթայ։ Ան Ամերիկա երթալէ առաջ Ֆրանսական Մամուլի Ընկերութեան Ներկայացուցիչներուն հետ Ամերիկա կ՚երթայ։ Ան Ամերիկա երթալէ առաջ

—Թարգմ., 5 նոյեմ.

ԱՐԵՒԵԼՅԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Ֆրանսական Մամուլի Ընկերութեան Ներկայացուցիչներուն Ուղղած Ճաշկերոյթը եւ Ճառերը

Ֆրանսական Մամուլի Ընկերութեան Ներկայացուցիչներուն Ուղղած Ճաշկերոյթը եւ Ճառերը

—Թարգմ., 5 նոյեմ.

ՀԱՅԿԱԿ